

РЕШЕНИЕ

№ 268

гр. София, 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, NO V ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вера Чочкова

Членове: Тони Гетов
Мирослав Стоянов

при участието на секретаря Цветанка Б. Делова
в присъствието на прокурора М. К. Б.

като разглежда докладваното от Тони Гетов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211100604703 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С Присъда № 20147753 от 28.06.2021 г. по НОХД № 18361 /2019 г. по описа на СРС, NO, 110-ти състав и признал подсъдимата Ч.С. за **ВИНОВНА** в това, че на 02.07.2014 г. в гр. София, бул. „**** – стоков базар „Илиянци“, в търговски обект в магазин 4003, без съгласието на притежателите на изключителни права: „Кингстън технолоджи“ /“Kingston“/, „Ферари“/Ferrari“/, Юно /“Uno“/ и Сони /Sony/ е използвала в търговската си дейност търговските марки „Кингстън технолоджи“ /“Kingston“/, с притежател Kingston technology Corporation, „Ферари“/Ferrari“/, с притежател „Ferrari“ S.P.A, Юно /“Uno“/ с притежател Mattel Inc., и Сони /Sony/, с притежател Sony Corporation, по смисъла на чл.13, ал.2, т.2 и чл. 13 , ал.1, т. 2 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/, като предлага за продажби стоки – електроника, аксесоари и др., обозначени с марките, обект на изключителни права, подробно описани в обвинителния акт по вид, количество, единична и обща стойност, върху които е поставен знак, сходен на поставения знак на стоките, за които са регистрирани марките, и идентични на стоките, за които са регистрирани марките, всичко на обща стойност от 48 710, 83 /четиридесет и осем хиляди седемстотин и десет лева и осемдесет и три стотинки/, поради което и на основание чл.172б, ал.1 от НК, при условията на чл. 54 от НК районният съд е **ОСЪДИЛ** подсъдимата на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца и „глоба“ в полза на държавата в размер на 500 /петстотин/ лева.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК, районният съд е **ОТЛОЖИЛ** изпълнението на така наложеното на подсъдимата С. наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 шест месеца с изпитателен срок от 3 години.

Съдът е **ОТНЕЛ** в полза на държавата на основание чл. 172б, ал. 3 от НК,

стоките – предмет на престъплението, представляващи обект на изключителни права, приложени като веществени доказателства по делото, иззети с протокол за претърсване и изземване от 02.07.2014 г., подробно описани по вид и количество, оставени на съхранение в СДВР, като е **ПОСТАНОВИЛ** същите да бъдат **УНИЩОЖЕНИ**, след влизане на присъдата в законна сила.

Предходната инстанция на основание чл. 189, ал. 3 НПК е **ОСЪДИЛА** подсъдимата С. да **ЗАПЛАТИ** направените разноски на досъдебното производство в общ размер на 820 лева в полза на СДВР, както и направените разноски в съдебното производство в общ размер на 100 лева в полза на СРС.

На основание чл. 189, ал. 2 от НПК съдът е **ПОСТАНОВИЛ** направените разноски за преводач в хода на досъдебното производство да останат за сметка на СДВР, а направените такива в съдебното производство – за сметка на съда.

Против така постановената присъда, в законоустановения срок е постъпила въззивна жалба от защитника на Ч.С. в лицето на адв. М. Б., в която се иска да се отмени постановения съдебен акт. В депозираното допълнение на въззивната жалба защитата излага доводи, че не е налице съставомерност от субективна страна на престъпното посегателство, както и че не е изяснена по категоричен начин фактическата обстановка. Отправя критика, свързана с липсата на необходим брой поемни лица при осъществяване на процесуално-следствено действие, като изтъква, че в хода на съдебното заседание едно от поемните лица отрича да е полагало подпис в предявения му протокол. Изтъква на последно място, че подсъдимата излага сведения, че въпросната стока не е нейната.

В закрито съдебно заседание на 14.12.2021 г. въззивният съдебен състав по реда на чл. 327 НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага събиране на нови доказателства.

В проведеното открито съдебно заседание на 12.01.2022 г. подсъдимата Ч. С. редовно призована не се явява, като от нейно име се явява редовно упълномощеният защитник адв. Б..

В хода на съдебните прения пред настоящия съд, упълномощеният защитник на подсъдимата поддържа въззивната жалба, като излага сходни доводи, свързани с опорочена процесуална процедура и негодно съставен протокол по процесуално следствено действие. Излага твърдения, че подсъдимата е посочила на кого са собственост процесните вещи, но компетентните разследващи органи не са положили усилия да установят самоличността на посочено лице. В заключение иска от въззивния съд да оправдае подсъдимата С..

Представителят на Софийска градска прокуратура моли въззивната жалба да бъде оставена без уважение, а първоинстанционният съдебен акт да бъде потвърден. Изтъква, че повдигнатото обвинение е доказано по безспорен начин въз основа на разпитаните свидетели, в това число полицейските служители и представителите на носителите на изключителни права върху процесните вещи. Аргументира обвинителната теза и със съставения протокол за претърсване и изземване и с назначената и изготвена стокowo – идентификационна експертиза. По отношение на наведените от страна на защитата твърдения за опорочени процесуални действия, посочва, че касаят следствени действия, които не рефлектират самото приобщаване на процесните вещи по делото.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, обжалвания съдебен акт, изложеното във въззивната жалба, както и доводите, направени в съдебното заседание и след като въз основа на императивно вмененото му задължение извърши цялостна служебна проверка на обжалвания съдебен акт по отношение на неговата законосъобразност, обосновааност и справедливост, съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, намира за установено следното:

Упражнявайки правомощията си за цялостна проверка на атакувания съдебен акт, настоящият въззивен състав счита, че първоинстанционната присъда е постановена при изяснена фактическа обстановка, която по категоричен начин се установява от събраните по делото доказателства, обсъдени достатъчно подробно в мотивите на присъдата. Предвид това настоящата инстанция се солидаризира изцяло с приетата от първостепенния съд фактическа обстановка и не счита за нужно същата да бъде преповтаряна отново.

При постановяване на съдебния акт първостепенният съд е обсъдил събраните пред него и на досъдебно производство относими гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, способи за доказване, в това число – В.А.Н. /л. 93 от СП пред СРС, показанията на свидетеля, дадени пред орган в досъдебното производство л. 41-42, са прочетени на основание чл.281, ал. 4, вр. ал.1, т.2, пр. 2 от НПК /, Ц.К.И. /л. 94 от СП пред СРС /, В.М.М. /л. 94 – 95 от СП пред СРС/, А.М.М. /л. 121 от СП пред СРС, показанията на свидетеля, дадени пред орган в досъдебното производство л. 43-44, са прочетени на основание чл.281, ал. 4, вр. ал.1, т.2, пр. 2 от НПК /, Т.З.В. /л. 122 от СП пред СРС/, Д.И.К. /л. 122 от СП пред СРС, обяснения на подсъдимата С. /л. 120 от СП пред СРС/, А.С.Т. /л. 128 от СП пред СРС/, М.А.М. /л. 129 от СП пред СРС, показанията на свидетеля, дадени пред орган в досъдебното производство л. 51, са прочетени на основание чл.281, ал. 4, вр. ал.1, т.2, пр. 2 от НПК /, заверени копия от пълномощни, приложени от А.Т. /л. 12 – 16, л. 30 - 43 от ДП, том I/, протокол за претърсване и изземване, ведно с албум /л. 6 - 19 от ДП, том III/, копия от документи, предоставени от А.Т. /л. 58 - 96 от ДП, том III/, експертиза /л. 98 - 119 от ДП, том III/, съдебно-оценителна експертиза /л. 123 - 125 от ДП, том III/, протокол за доброволно предаване /л. 136 от ДП, том III/, договор за наем /л. 137 от ДП, том III/, договор за техническо и сервизно обслужване /л. 138 от ДП, том III/, договор за сервизно обслужване на касови апарати с фискална памет и свидетелство за регистрация на фискално устройство /л. 139 - 140 от ДП, том III/, справка за съдимост /л. 19 от СП пред СРС/.

Въззивният съд изгради своите фактически и правни изводи въз основа на събраните и проверени в хода на съдебното следствие доказателства пред първата съдебна инстанция, които формират еднозначен извод по фактите. С оглед на което тази инстанция намира, че вътрешното убеждение на първоинстанционния съдебен състав по съставомерните факти е формирано въз основа на правилен и изчерпателен анализ на събрания по делото доказателствен материал като споделя доводите и съображенията му.

Разпитаните свидетели в настоящото наказателно производство могат да бъдат разделени на три групи – едната група се състои от свидетели, даващи показания в качеството си на поемни лица, втората група са свидетелските показания, дадени от полицейски служители, а последната се състои от свидетелските показания на представителите на търговските марки.

При извършване на анализа на доказателствената съвкупност съдът следва да обсъди задълбочено доказателствата, засягащи процесуално-следствените действия по съставяне на протокола за претърсване и изземване и протокола за оглед на веществени доказателства. Показанията на свидетелите Ц.И. и Т.В. следва да бъдат обсъдени съвкупно. Същите са част от т.нар. група „случайни свидетели“, които интересуват процеса, доколкото са участвали като поемни лица в проведените действия по претърсване и изземване, проведено по реда и правилата на чл. 160 и сл. от НПК. Свидетелите И. и В. излагат своите спомени за процесуално-следственото действие, като твърдят че са участвали като поемни лица в процедурата по претърсване и изземване на помещение, което е използвано за магазин. Ц.И. излага сведения, че си спомня, че иззетите вещи представляват флашки, както и че полицейските органи са документирали техния брой. Свидетелят И. разпознава подсъдимата, като лицето, в чиито магазин на осъществени процесуално следствените действия, както и че на процесната дата е бил заедно със своя колега Т.В.. Свидетелят В. потвърждава представената от И. информация, като излага твърдения, че компетентните

органи са описвали процесните флашки, както и че е присъствал на действията по запечатване на инкриминираните вещи в чували. Т.В. излага сведения още, че е разбрал, че запечатаните вещи са били определена марка. За удостоверяване на присъствието на разпитаното поемно лице, както и за направените със съставения протокол по претърсване и изземване процесуално-следствени действия на свидетеля В. е предявен протокол, при вида на който свидетелят е потвърдил, че положеният в графа поемно лице подпис е негов. Законосъобразността на следствените действия се потвърждават и чрез свидетелските показания на полицейските служители В.М. и Д.К.. В.М. излага твърдения относно местонахождението на обекта, в който са намерени инкриминираните вещи, като същият има и ясно съхранен спомен по отношение на марките стоки, които са били иззети от обекта. Полицейският служител М. свидетелства, че процесуално-следствените действия са извършени при спазване на изискването на чл. 162, ал. 1 от НПК в присъствието на поемни лица и подсъдимата. Свидетелските показания на В.М. са в синхрон с изложената информация от страна на неговия колега Д.К., който описва сходна фактическа обстановка, свързана с осъществяването на действията по претърсване и изземване. Настоящата инстанция кредитира коментираните свидетелски показания, въз основа на които се установи, че са спазени изискванията на процесуалния закон при осъществяване на претърсването и изземването на инкриминираното помещение. Процесуално-следственото действие е извършено в присъствието на поемни лица, както и в присъствието на лицето, което използва помещението, като иззетите вещи са описани подробно и фотографирани в съставения протокол и приобщения албум към него. Спазено е и изискването предприетите от разследващите органи процесуално-следствени действия по претърсване и изземване да бъдат последващо одобрени от съда съгласно чл. 161, ал. 2 от НПК. С оглед на което съдът се довери при изграждане на фактическите си изводи на коментираните свидетелски показания и приобщения протокол за претърсване и изземване.

По отношение на съставения протокол за оглед на веществени доказателства, както и свидетелските показания на поемните лица А.М. и В.Н., настоящата инстанция се присъединява към доказателствения анализ на районния съд, досежно обстоятелството, че възражението на защитата за опорочена процедура по съставяне на протокол не се отнася до съставения протокол за претърсване и изземване. Действително съгласно свидетелските показания на поемните лица М. и Н. същите отричат да са присъствали на процесуално-следственото действие, като категорично отричат да са подписали и съставения протокол за удостоверяване на действията. Видно от свидетелските показания на посочените поемни лица, както и от приобщеното като доказателствено средство протокол за оглед на веществени доказателства е, че Н. и М. визират протокола за оглед на веществени доказателства. Въззивният съд кредитира показания на поемните лица, като споделя виждането на предходната инстанция, че съставения протокол за оглед на веществени доказателства е негоден и следва да бъде изключен от доказателствената съвкупност. Правилно проверяваната инстанция е обсъдила обстоятелството, че процесния протокол за оглед на веществени доказателства освен, че е компрометиран в частта относно присъствието на поемни лица, към него не са приобщени посочените съставени снимки на инкриминираните вещи, а последните не са индивидуализирани по надлежния ред. Въпреки опороченото процесуално-следствено действие и необходимостта резултатите от него да бъдат изключени от доказателствената съвкупност, това обстоятелство не влияе на преценката на съда, свързана с иззетите инкриминирани стоки с протокола за претърсване и изземване и тяхната индивидуализация.

Със съществено значение са и свидетелските показания на А.Т. и М.М., представители на търговските марки „Кингстън технолоджи“, „Ферари“, „Юно“ и „Сони“. Съгласно твърденията на свидетелката Т. собствениците на представляваните от нея марки не са предоставяли своето съгласие относно притежаваните от тях права да бъдат използвани от подсъдимата С.. Свидателят М., преупълномощен от търговски

представители на марката „Sony“, разпитан в хода на съдебното следствие пред районния съд, не успява да си спомни за конкретния случай, като излага информация, че не помни представляваното от него дружество „Сони“ да е предоставило съгласие на подсъдимата за използване на техните продукти. Предходната инстанция е преодоляла липсата на спомен на разпитаното лице чрез приобщаване на свидетелските му показания от хода на досъдебното производство, съгласно които се констатира липсата на съгласие от страна на търговското дружество Сони подсъдимата С. да има право да използва в търговската си дейност притежавани от търговското дружество права и изетите 700 броя батерии АА 1,5 W, носещи марката „Sony“ не са оригинални. Въззивният съд кредитира твърденията на посочени свидетели като достоверни и подкрепящи се от приобщената доказателствена съвкупност, в това число представените от свидетелката Т. писмени доказателства, удостоверяващи, че именно тя е упълномощеното представляващо лице на търговските марки.

При преценка на обясненията на подсъдимата въззивният съд намира, че същите не следва да бъдат кредитирани и ползвани с доверие. Съдът счита, че същите са опит за изграждане на защитна теза. Посочените от подсъдимата обстоятелства, свързани с това, че инкриминираната стока и е предоставена от неустановено по делото лице, като намеренията на същата са били да му направи услуга, както и че не е продавала стоката, не променят установената фактическа обстановка, че инкриминираните вещи са намерени в търговския обект, стопанисван от подсъдимата. С оглед на което същата е упражнявала фактическа власт върху тях и е могла да се разпорежда със същите. В тази връзка съдът следва да посочи, че съгласно данните от протокола за претърсване и изземване инкриминираните вещи са иззети от рафтове на магазина, които са били достъпни за клиентите, като това обстоятелство опровергава твърденията на подсъдимата, че същата не е продавала вещите, а само ги е съхранявала.

Въззивният съд кредитира приобщените писмени доказателства и доказателствени средства, които допринасят за доизясняване на обстоятелствата по делото. В това число посредством договора за наем съдът почерпи информация, че именно търговското дружество, представлявано от подсъдимата С. е наемател на помещението, от което са иззети инкриминираните вещи. Чрез писмените доказателства договор за техническо и сервизно обслужване и договор за сервизно обслужване на касови апарати с фискална памет и свидетелство за регистрация на фискално устройство се извличат данни, че наетото помещение от страна на подсъдимата е използвано за търговска дейност. По отношение на писмени доказателствени средства настоящата инстанция се присъединява към преценката на районния съд, че протокола за оглед на вещественни доказателства следва да бъде изключен от доказателствената съвкупност съобразно изведените по-горе в настоящия акт аргумент. Протоколът за претърсване и изземване е съставен по реда и правилата на НПК, с оглед на което е годно доказателствено средство.

Във връзка със съдебното минало на подсъдимата, съдът даде вяра на приобщената справка за съдимост, от които извлече данни за липса на предходни осъждания.

Въззивният съд кредитира като компетентно изготвени назначените идентификационна експертиза и съдебно-оценителна. Въз основа на идентификационна експертиза се констатира, че е налице сходство между представените за изследване и иззети инкриминирани стоки от магазина на подсъдимата и стоките и между обозначените на тях знаци, за които регистрираните търговски марки „Кингстън технолоджи“ /“Kingston“/, „Ферари“/Ferrari“/, Юно /“Uno“/ и Сони /Sony/ се ползват със закрила на територията на Република България. Като въз основа на това сходство експертите са установили и вероятност за объркване от страна на потребителите, че закупените от тях стоки имат общо с изброените регистрирани търговски марки. Посредством съдебно-оценителната експертиза се установи пазарната стойност на вещите, която е в размер на 48 710, 83 лева.

С оглед задълженията си, съгласно чл. 339, ал. 2 от НПК въззивният състав в решението си дължи отговор на доводите и възраженията, изложени във въззивната жалба, както и на тези от съдебно заседание, поради което намира за необходимо да посочи следното:

Настоящата инстанция е сезирана с въззивна жалба с доводи, свързани с опорочена процесуално-следствена процедура. Съдът намира така направеното възражение за неоснователно. Съображенията в тази насока настоящата инстанция направи в доказателствения анализ в настоящия акт, с оглед на което намира, че не следва да бъдат преповтаряни.

Защитата на Ч. С. отправя критика, че не е налице съставомерност и от субективна страна, тъй като въпросната стока не е нейна. Въззивният съд намира и това възражение за неоснователно. Обстоятелството, релевирано от защитата, че инкриминираните стоки не са собственост на подсъдимата няма отношение към съставомерността на извършеното престъпление. От обективна страна, за да е осъществен съставът на престъплението по чл. 172б от НК е необходимо да е използван в търговската дейност обект на изключителна собственост. Съгласно ТР № 1/2013 г. на ВКС легалното определение на обективния признак „използване в търговска дейност“ е заложен в чл. 13, ал. 2 от Закона за марките и географските означения, в която норма са изброени действията, при извършване на които е налице нарушаване на правото на маркопритежателя. Едно от изброените действия е и предлагането на стоките с този знак за продажба или съхранението им с тези цели. В настоящия случай по безспорен начин е установено, че подсъдимата в обекта, стопанисван от подсъдимата, в който е извършвана търговска дейност, същата е съхранявала такива стоки, като ги е и предлагала за продажба. С оглед на което е осъществила изпълнителното деяние на престъплението по чл. 172б, ал. 1 от НК. Подсъдимата С. е съзнавала, че предлага за продажба стоки, върху които са поставени знаци, сходни с тези на търговските марки Кингстън технолоджи“/“Kingston“/, „Ферари“/Ferrari“/, Юно /“Uno“/ и Сони /Sony/ е използвала в търговската си дейност търговските марки „Кингстън технолоджи“/“Kingston“/, тъй като сходството се установи съгласно назначената и изготвена идентификационна експертиза. Като подсъдимата е съзнавала и че не притежава необходимото за тази цел лицензионно разрешение, въпреки липсата на което е съхранявала инкриминираните вещи и ги е предлагала в стопанисвания от нея търговски обект. В тази връзка без значение е обстоятелството, че съгласно обясненията на подсъдимата вещите са й предоставени от страна на трети неустановено по делото лице, тъй като този факт не е от значение при преценката дали е съставомерно деянието. Достатъчно е, както контролираната инстанция е отбелязала, да се установи, че извършителят е използвал по един от описаните в цитираното ТР начин, за да е осъществено изпълнителното деяние.

При така възприетата фактическа обстановка първостепенният съд законосъобразно и обосновано е заключил от правна страна, че подсъдимата Ч. С. е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 172б, ал. 1 от НК.

От събраната по делото доказателствена съвкупност се доказва безспорно, че на 02.07.2014 г. в гр. София, бул. „**** – стоков базар „Илиянци“, в търговски обект в магазин 4003, без съгласието на притежателите на изключителни права: „Кингстън технолоджи“/“Kingston“/, „Ферари“/Ferrari“/, Юно /“Uno“/ и Сони /Sony/ е използвала в търговската си дейност търговските марки „Кингстън технолоджи“/“Kingston“/, с притежател Kingston technology Corporation, „Ферари“/Ferrari“/, с притежател „Ferrari“ S.P.A, Юно /“Uno“/ с притежател Mattel Inc., и Сони /Sony/, с притежател Sony Corporation, по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 2 и чл. 13, ал. 1, т. 2 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/, Ч. С. е предлагала за продажби стоки – електроника, аксесоари и др., обозначени с марките, обект на изключителни права, върху които е поставен знак, сходен на поставения знак на стоките, за които са регистрирани марките, и идентични на стоките, за които са регистрирани

марките, на обща стойност от 48 710, 83 лева.

Разпоредбата на чл. 172б, ал. 1 от НК е бланкетна и препраща към ЗМГО.

За да е осъществен състава от обективна страна трябва да се установи притежателя на изключителното право върху търговска марка дал ли е съгласие за използване на марката от трети лица при осъществяване на търговската им дейност. В конкретния случай са установени по безспорен начин притежателите на търговските марки, които имат правата, изброени в чл.13, ал. 1 от ЗМГО. В хода на досъдебното производство с изготвена идентификационна експертиза се установи сходство между иззетите инкриминирани вещи и предлаганите от горепосочените марки стоки. Като за всички иззети вещи е налична вероятност от объркване на потребителя поради грешна представа, която посочените сходства могат да създадат от него, относно действителния произход на означените стоки, а именно, че те са произведени от или със съгласието на притежателя на регистрираната марка.

В доказателствената съвкупност, в това число от свидетелските показания на А.Т. и М.М., липсват данни за наличието на лицензионен договор или друго разрешение за ползване на горепосочените търговски марки от подсъдимата.

От обективна стара, въззивният съд в настоящия акт обсъди понятието „използване на чужда марка в търговската дейност“ с оглед на което намира, че е налице и изпълнителното деяние, чрез предлагането на стоките с този знак за продажба в инкриминирания обект.

С помощта на назначената и изготвена съдебно-оценителна експертиза от обективна страна се установиха и пазарната стойност на инкриминираните стоки.

От субективна страна, деянието е извършено с пряк умишъл. Подсъдимата С. е съзнавала всички обективни елементи от състава на престъплението.

По отношение на наказанието и неговата индивидуализация:

За осъществения състав на престъплението по чл. 172б, ал. 1 от НК, законодателят е предвидил наказание „лишаване от свобода“ до 5 години и наказание „глоба“ в размер до 5000 лева.

Настоящата съдебна инстанция намира, че районният съд е индивидуализирал правилно и в съответствие със законовите правила наказанието на подсъдимата. Въззивният съд се присъединява към изведените от страна на предходната инстанция смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Въз основа на което районният съд резонно е преценил, че в настоящия случай не може да намери приложение чл. 55, ал. 1 от НК. С оглед на което основателно е определил наказанието при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, като за наказанието „лишаване от свобода“ е определил срок от 6 месеца, а по отношение на кумулативно предвиденото наказание глоба е определил 500 лева. Правилно първата съдебна инстанция е индивидуализирала размера на наказанието „глоба“, като е съобщила имотното състояние на подсъдимата.

Законосъобразно с присъдата са отнети в полза на държавата вещите, предмет на престъплението.

Съобразно изхода на делото съдът е дал законосъобразен отговор и във връзка с направените по делото разноски.

С оглед на гореизложеното, солидаризирайки се с правните изводи на районния съд и на основата на така изяснената фактическа обстановка, въззивният съд намира, че обжалваната присъда е правилна и законосъобразна и като такава следва да се потвърди. Мотивиран от горното и на основание чл. 334, т. 6 във вр. чл. 338 от НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 20147753 от 28.06.2021 г. по НОХД № 18361 /2019 г.
по описа на СРС, НО, 110-ри състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____